

ANTICS OFICIS AL POBLE DE TAVERTET

Hem pensat a fer una relació d'oficis que hi havia al poble de Tavertet des del record dels meus pares.

re la nostra tia Dolors i el nostre oncle Ramon; recordo que de menut hi anàvem el dia de la matança del porc. Hi va haver un altre sastre

Cal Sastre, al carrer de Sau, és una de les cases més antigues del poble. Hi figura la data de 1765.

Foto: Anna Borbonet

Començarem pels *sastres*. El primer devia ser a Cal Sastre, al carrer de Sau, casa que encara la gent gran coneixem per aquest nom i una de les més antigues del poble que a la nostra infància anomenàvem Cal Sastre Vell. Des de la casa es gaudeix de belles vistes de les Guillerries, dels afraus de Sotaroca, i de les cingleres de Can Felí i de Collsavenc. Al fons destaca la cresta de Sant Miquel Solterra.

La coneixíem prou bé aquesta casa, perquè quan ja no hi vivia l'antic sastre, hi va anar a viu-

que va ser l'últim de plegar. És ben curiós que, segons explicaven els nostres pares, a Cal Corriu, al carrer de Dalt, hi havia dues sastresses, l'una era cega i l'altra s'hi veia molt poc, i la cega instintivament enfilava l'agulla per a la que feia la feina. Es veu que feien roba d'home i de dona, amb els famosos gipons per a les dones, que no totes les sastresses sabien fer.

Uns altres oficis foren els de *cisteller* i *barber* en un mateix personatge, que vivia ben a prop

de Cal Corriu. No sabem si va durar gaires anys, suposem que bastants, fins que va plegar i va marxar cap a Manlleu. Va passar la feina a l'aprenent que havia tingut: en Josep de Can Nazari, que va durar fins a principis dels anys quaranta, en què va marxar a Roda i després a Manlleu.

Gairebé enfront de Cal Corriu hi ha Can Pelat, on vivia en Ponç, conegut també per en Pelat, un dels *paletes* del poble. L'altre era en Pujolriu, que s'estava al carrer del Mig. Tots dos es devien partir la feina del poble. No sabem quan s'hi van instal·lar, deu fer molts anys. Sembla que la feina al poble devia escassejar i en començar a fer torres i xalets a Cantonigròs, tots dos hi buscaren l'habitatge i la feina no els va faltar, encara que en Pelat continuà fent molta de la feina de Tavertet.

Al carrer de Sau i fent cantonada amb la plaça de les Guilleries hi ha Can Jep, que conserva uns esgrafiats. Era la casa del *ferrer* d'aquest nom, ferrer de bona fama que a la vegada feia de campaner del poble, amb la particularitat que era molt bon campaner, fins i tot amb les campanes tocava alguna peça de música. Quan va morir, la ferreria d'aquella casa es va acabar; però, no sabem si va ser tot seguit, en va venir un altre de Sau que es va instal·lar a Can Bofia, al carrer del Mig. Va fer de ferrer de Tavertet fins que es va retirar entre els anys quaranta i cinquanta del segle XX. D'altra banda havíem sentit parlar d'un altre ferrer, el ferrer Mateu, que va viure al carrer del Mig, possiblement a finals del XIX. He recordat que aquest ferrer era carlista i havia anat voluntari als combats de la guerra carlista de l'any 1870, i n'explicava moltes facècies.

Tavertet també tenia un fuster, en Carrera, encara que tenia poca feina del seu ofici. Havia fet caixes de morts i altres feines, però quan va ser una mica gran ho deixà.

Hi havia famílies especialitzades en algun ofici, com els de Can Pau, al carrer del Bac, que eren *torronaires*. Per les festes de Nadal feien torrons i els rifaven amb una virolla que encara es fa servir actualment per a la rifa dels ous el dia de Pasqua. Una altra família eren *corders*, vivien al carrer de Baix i encara avui la casa es coneix per Cal Corder. En aquella època del segle XIX i fins ben entrat al XX, les dones del poble necessitaven cordes per lligar el feix de la llenya que anaven

a collir al bosc, ja que eren elles les que tenien temps per fer-ho, perquè els homes prou feina tenien a fangar l'artiga per sembrar el blat i les trumfes i d'altres viandes necessàries per mantenir la família. També als pagesos els calien cordes

Can Pelat és al carrer de Dalt, a la banda de ponent. Hi ha la inscripció: Antoni Joan Puig. 1715. Foto: Anna Borbonet

per fermar els animals de treball i les sogues per lligar la carretada de les garbes del blat i les trepaldes. Per això era bo de tenir un corder al poble.

En aquest repàs sobre els oficis podríem incloure els secretaris de l'Ajuntament, que generalment eren veïns del poble. Sabem d'un Jofré, amo del mas Jofré, que fou secretari una colla d'anys.

També un tal Sabater, que precisament era l'amo de Cal Corder, va ser-ne molts anys segons hem pogut comprovar. Finalment, l'últim secretari fill del poble va ser Francisco Vilar, l'amo de Ca l'Eulari, que va exercir fins que es va retirar, a primeries dels anys trenta.

Can Jep, al carrer de Sau lligant amb la plaça de les Guilleries, conserva part dels esgrafiats. En una llinda s'hi pot llegir: Joseph Novelles de Vall. 1800. Foto: Anna Borbonet

Jordi Sanglas Puiferrer